

- art. 19 ust. 3 w związku z art. 19 ust. 8 dyrektyw 2009/72/WE i 2009/73/WE;
- art. 19 ust. 5 dyrektyw 2009/72/WE i 2009/73/WE;
- art. 37 ust. 1 lit. a) i ust. 6 lit. a) i b) dyrektywy 2009/72/WE oraz art. 41 ust. 1 lit. a) i ust. 6 lit. a) i b) dyrektywy 2009/73/WE;

2. obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga dotyczy nieprawidłowej transpozycji do prawa niemieckiego dyrektyw 2009/72 i 2009/73 odnoszących się, odpowiednio, do rynku wewnętrznego energii elektrycznej i rynku wewnętrznego gazu ziemnego w drodze Energiewirtschaftsgesetz (ustawy o zapatrzeniu w energię i gaz, zwanej dalej „EnWG”). Zdaniem Komisji transpozycja za pomocą EnWG została dokonana w niedostateczny sposób w czterech punktach. Po pierwsze, definicja przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo określająca, które przedsiębiorstwa podlegają zawartym w dyrektywach przepisom dotyczącym rozdzielania określonych rodzajów działalności (unbundling), została przetransponowana do prawa niemieckiego jedynie w ograniczony sposób. Po drugie, przepisy w odniesieniu do okresów przejściowych dotyczących zmiany funkcji w ramach przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo nie zostały w pełni przetransponowane. Po trzecie, także przepisy, które zakazują posiadania określonych interesów w jakiegokolwiek części przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo lub otrzymywania od niej korzyści finansowych, zostały przetransponowane tylko w ograniczony sposób. Wreszcie przyznanie kompetencji w EnWG narusza wyłączne kompetencje krajowego organu regulacyjnego, które to kompetencje są przewidziane w dyrektywach.

Zdaniem Komisji powyższe uchybienia stanowią naruszenie art. 2 pkt 21 dyrektywy 2009/72/WE i art. 2 pkt 20 dyrektywy 2009/73/WE, art. 19 ust. 3 w związku z art. 19 ust. 8 dyrektyw 2009/72/WE i 2009/73/WE, art. 19 ust. 5 dyrektyw 2009/72/WE i 2009/73/WE oraz art. 37 ust. 1 lit. a) i ust. 6 lit. a) i b) dyrektywy 2009/72/WE, jak również art. 41 ust. 1 lit. a) i ust. 6 lit. a) i b) dyrektywy 2009/73/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 211, s. 55.

⁽²⁾ Dz.U. 2009, L 211, s. 94.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 16 listopada 2018 r. – Ferrari S.p.A. / DU

(Sprawa C-720/18)

(2019/C 54/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ferrari S.p.A.

Strona pozwana: DU

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy ocenie kwestii, czy używanie pod względem rodzaju i zakresu ma charakter rzeczowy w rozumieniu art. 12 ust. 1 dyrektywy 2008/95/WE ⁽¹⁾, w przypadku znaku towarowego zarejestrowanego dla szerokiej kategorii towarów – w niniejszym przypadku pojazdów lądowych, w szczególności samochodów i ich części – ale faktycznie jest używany wyłącznie w odniesieniu do szczególnego segmentu rynku – w niniejszym przypadku drogich luksusowych samochodów sportowych i części do nich – należy odnieść się ogólnie do rynku zarejestrowanej kategorii towarów czy można odnieść się do szczególnego segmentu rynku? Czy wtedy, gdy używanie dla szczególnego segmentu rynku jest wystarczające, znak towarowy w postępowaniu w przedmiocie wykreślenia ze względu na wygaśnięcie praw właściciela należy utrzymać w mocy w odniesieniu do tego segmentu rynku?

- 2) Czy sprzedaż używanych towarów, które już zostały wprowadzone do obrotu przez właściciela znaku towarowego w Europejskim Obszarze Gospodarczym stanowi używanie znaku towarowego w rozumieniu art. 12 ust. 1 dyrektywy 2008/95/WE?
- 3) Czy znak towarowy zarejestrowany nie tylko dla towaru, lecz ponadto także dla części owego towaru, jest używany w sposób pozwalający na utrzymanie praw związanych z tym znakiem także dla towaru, jeżeli ów towar nie jest już sprzedawany, lecz [sprzedawane są] opatrzone znakiem towarowym akcesoria i części zamienne dla towaru sprzedawanego w przeszłości i opatrzonego znakiem towarowym?
- 4) Czy dokonując oceny, czy zachodzi rzeczywiste używanie należy także uwzględnić, czy właściciel znaku towarowego oferuje usługi nie używając wprawdzie znaku towarowego, ale [usługi te są] przeznaczone dla już sprzedanych towarów?
- 5) Czy przy badaniu używania znaku towarowego w danym państwie członkowskim (w niniejszym przypadku: Niemcy) w rozumieniu art. 12 ust. 1 dyrektywy 2008/95/WE należy także, zgodnie z art. 5 Konwencji między Szwajcarią a Niemcami w sprawie wzajemnej ochrony patentów, wzorów i znaków towarowych z dnia 13 kwietnia 1892 r., uwzględnić używanie znaku towarowego w Szwajcarii?
- 6) Czy zgodne z dyrektywą 2008/95/WE jest nałożenie na właściciela znaku towarowego, wobec którego dochodzone jest wygaśnięcie praw znaku towarowego co prawda pełnego ciężaru przedstawienia okoliczności faktycznych dla używania znaku towarowego, obciążając jednak powoda występującego z żądaniem wykreślenia ryzykiem braku możliwości udowodnienia tego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych, Dz.U. 2008, L 299, s. 25

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht
Düsseldorf (Niemcy) w dniu 16 listopada 2018 r. – Ferrari S.p.A. / DU**

(Sprawa C-721/18)

(2019/C 54/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ferrari S.p.A.

Strona pozwana: DU

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy ocenie kwestii, czy używanie pod względem rodzaju i zakresu ma charakter rzeczywisty w rozumieniu art. 12 ust. 1 dyrektywy 2008/95/WE ⁽¹⁾, w przypadku znaku towarowego zarejestrowanego dla szerokiej kategorii towarów – w niniejszym przypadku pojazdów lądowych, w szczególności samochodów i ich części – ale faktycznie jest używany wyłącznie w odniesieniu do szczególnego segmentu rynku – w niniejszym przypadku drogich luksusowych samochodów sportowych i części do nich – należy odnieść się ogólnie do rynku zarejestrowanej kategorii towarów czy można odnieść się do szczególnego segmentu rynku? Czy wtedy, gdy używanie dla szczególnego segmentu rynku jest wystarczające, znak towarowy w postępowaniu w przedmiocie wykreślenia ze względu na wygaśnięcie praw właściciela należy utrzymać w mocy w odniesieniu do tego segmentu rynku?
- 2) Czy sprzedaż używanych towarów, które już zostały wprowadzone do obrotu przez właściciela znaku towarowego w Europejskim Obszarze Gospodarczym stanowi używanie znaku towarowego w rozumieniu art. 12 ust. 1 dyrektywy 2008/95/WE?